

Bäckahästen.

På Johan Andresssons ställe var där ett brygghus nere vid ån.

Det var en gång en piga, som stod och bykte där. Rätt som hon
står där, var där en, som stod och tittade in genom dörren.

"Sicken längre, lejer liba dar staur", sa' han. Grebban var kvick
och tog litet het lut och kastade på honom och sade: "Sicken hej-
der syba ja har". Då gav han till med ett vrål och försvann ner
mot bäcken till. De sade, att det skulle ha varit bäckahästen.

Men sjuk blev tösen.

När Nils Måansson hade det stället, hade han en hund. Om näätterna
kunde han höra hur hunden drev ner till bäcken och strax efter
kom igen och gnisslade och jämrade sig. Så drog han ner mot bäcken
igen, och så kunde han hålla på hela näätterna igenom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3004